

Tanulságos igék a Prédikátor könyvéből

Az Újszövetség azt tanítja, hogy a halál a bűn zsoldja, az utolsó ellenség, aminek le kell győznie. Ezen ellenséggel szemben az embernek nincs fegyvere, de Isten adott mégis egyet, s ez nem más, mint Jézus feltámadása. Mert mi másba támaszkodhatnánk, mint az ő feltámadásába?

2.

Épül Kalotaszeg jövője

3.

Hármas ünnep Esztényben

8.

AZ ERDÉLYI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET GYÜLEKEZETI LAPJA

ÜZENET

XXXIII. ÉVF. • 16. SZÁM
2022. AUGUSZTUS 15.
ÁRA 1,50 LEJ

Kálvin-hét: kapocs a nemzedékek között

A kézdi-orbai egyházmegyében idén immár 12. alkalommal tartották meg a Kálvin-hetet. A rendezvény létrejöttéről, programjairól, sikeréről kérdeztük Balogh Zoltán esperest.

– Mikor és hogyan kezdődött a Kálvin-hét?

– Amikor 2009-ben a Kálvin-émlékévek elkezdődtek, az egyházmegye gyülekezeti egynapos rendezvényre gyűltek össze. Amikor kiértékeltek az ott töltött időt, megfogalmazódott, hogy jó lenne ezt kibővíteni, és megragadni a lehetőséget annak, hogy a Kálvin-émlékévek ideje alatt egyfajta belmissziói mozgalom induljon. Elhatároztuk, hogy több belmissziói csoportot szólítunk meg: gyerek- és ifjúsági napot, nőszövetségi, presbiteri és konfirmandus napot, valamint gyülekezeti napot vettünk tervbe, így egész hetes rendezvény lett belőle, amelyet öt évig szerveztünk. Mivel azt láttuk, hogy missziói távlatai lehetnek, az emberek érdeklődnek, a különböző nemzedékek szívesen jönnek a különböző rendezvényekre, ezért folytattuk. Ma már a tizenkettedik kiadásánál tartunk.

4.

Fotó: Kátai Edit

A kenyérsütés misztériuma

A kenyérsütés ünnep volt. Becsülete volt a finom, foszlós, kemencében sült kenyérnek. Az otthon különleges helyszíne volt a búboskemence. A gyerekeknek valami misztikus, varázslatos, titkokat rejtő építménynek számított, ami csodákra képes. Mégsem féltünk tőle, mert tudtuk, hogy munkájával életet ad, életre táplál. És bár sokszor csak dologtalanul ásitott ránk hatalmas szájával, amikor beizzították, nyomban az otthon központi szereplőjévé vált.

Taligakeréknyi kenyerek, finom cipók, ínycsiklandó kalácsrudak kerültek ki a gyomrából. Az életünk körforgását jelző, életadó eledelek. Ezért a kemence nagy becsben volt tartva. Sokszor hetekig pihenhetett, tétlen szemlélője volt életünknek, de amikor eldöntetett, hogy holnap kenyérsütés lesz, mindenkinek felcsillant a szeme.

3.

A világnak szegletköre van szüksége

Hálaadás Magyarfenesen

A templom megújításáért, valamint a környező ingatlanok építéséért és megújításáért tartottak hálaünnepet Magyarfenesen. A gyülekezet a járvány miatt eddig nem ünnepelhette meg temploma építésének 200. évfordulóját, de nem mondtak le a hálaadásról, így kissé megkésve bár, de együtt ünnepelt a közösség.

7.

Tanulságos igék a Prédikátor könyvéből 9.

Szeretni az életet

A prédikátor éli az életét, de közben tele van kérdésekkel. A két legsúlyosabb kérdés számára a halál és a bűn. De azt is tudja, Isten szereti e világot, és ezért igent tud mondani az életre. Ez nagy csoda, mert a hit maga egy csoda, s ő hiszi, hogy az igazak és a bölcsék cselekedetei is Isten kezében vannak, és ez őt boldoggá teszi. Ismeri a világ állapotát, tudja, minden alma férges, és mindent átjár a rothadás szaga, mégis örömmel tud tekinteni, s így mindenek ellenére igent tud mondani életére.

A prédikátor még nem ismeri Krisztust, a hitről sem beszél sokat. De hisz Istenben, tudja, minden az ő kezében van, s ez neki elég. Pedig e föld hihetetlenül nagy gondot jelent számára. Háromszor is nemet mond rá, hogy azután mégis igent tudjon mondani.

Atyánk felhozza az ő napját mind a jókra, mind a gonoszokra, esőt ad az igazaknak és a hamisaknak egyaránt.

Először nemet mond a világra, mert abban nincs igazság, ugyanolyan szerencséje van az igaznak és a gonosznak, jónak és rossznak, tisztátalannak és tisztának, annak, aki áldozik, és annak, aki nem áldozik, annak, aki esküszik, és annak, aki fél attól.

Az igaz, hogy Jézus szerint Atyánk felhozza az ő napját mind a jókra, mind a gonoszokra, esőt ad az igazaknak és a hamisaknak egyaránt. De ezt csak Isten teheti meg, erre mi nem vagyunk képesek. A szívünkben nincs szeretet a gonoszok, a hamisak számára, és megbotránkozunk azon, hogy Isten szereti, jót tesz velük is. A prédikátor látva, hogy mindenkinek egyforma a sorsa, valósággal a halálba akar menekülni, s eljut odáig, hogy a halottakat dicséri. Pedig ő is tudja, a halálba menekülés nem meg-

oldás, és ezért tiltakozik ellene. Odáig megy, hogy szinte gúnyral, iróniával beszél a halálról. Aki él, az legalább tudja azt, hogy mi je van, és azt igyekszik minél tovább megtartani. Mert ő nem tudja, mi lesz a halál után. S bár tudja, hogy az élet igazságtalan, sok gonosz dolog van benne, de a halál még rosszabb. Aki az élőkhöz csatlakozik, annak van reménysége, ezért jobb egy élő kutya, mint egy döglött oroszlán. Az élők legalább azt tudják, hogy meghalnak, de a halottak semmit sem tudnak, azoknak semmi jutalmuk nincs többé, és semmi részük sincs azokban a dolgokban, amelyek a Nap alatt történnek.

Talán sokan közülünk meg is botránkoznak azon, ahogy a prédikátor a halottakról beszél, de mi jól tudjuk, hogy ez nemcsak a prédikátor véleménye, hanem az egész Ószövetség egybehangzó tanítása. Az Ószövetség tanítása szerint a halottak reménytelen helyzetben vannak, egyfajta árnyékvilágban sínylődnek.

De azt is kell látnunk, hogy az Újszövetség sem vélekedik pozitív módon a halálról, nincs olyan fejezet az Újszövetségben sem, aminek ez lenne a címe: a halál dicsérete. Sehol sem találunk az Újszövetségben olyan kijelentést, hogy a halál jó barát lenne, aki majd eljön utánunk. Azt tanítja, hogy a halál a bűn zsoldja, az utolsó ellenség, aminek le kell győznie. Ezen ellenséggel szemben az embernek nincs fegyvere, de Isten adott nekünk mégis egy fegyvert, s ez nem más, mint Jézus feltámadása. Mert mi másba tudnánk kapaszkodni halálunk óráján, mint abba a csodálatos hitbe, hogy Jézus feltámadott? Miben találhatna a halandó ember másban erősséget, mint abban, hogy húsvét hajnalán Jézus legyőzte a halált? A halállal szemben nem segítenek a filozófiák, csak az, hogy Jézus azt ígérte, hogy mi is élni fogunk.

Persze a prédikátor ezt nem tudhatta, és ezt nem is vesszük rossz néven tőle, ő csak ennyit tudott mondani. Itt is igaz, amit egy igemagyarázó így fogalmazott meg: az Ószövetség és mindaz, ami abban van, egy kétségbeesett kiáltás Krisztus után.

Az, ahogy a prédikátor belekapaszkodik Istenbe, mutatja, ahogyan a gondolatmenetét folytatja. Mert miután áttekintette a világ gonoszságát, ostobaságát, olyan áttörést találunk, amit tényleg csak Jézus feltámadása fog túlszárnyalni. Ezt ő így fogalmazza meg: egyed vigassággal a te kenyeredet, és igyad jó szívvel borodat, mert immár kedvesek Istennek a te cselekedeteid. A te ruháid legyenek mindig fehérek, és az olaj a te fejedről el ne fogyatkozzék. Éld a te életedet a te feleségeddel, akit szeretsz, mert ez a te részed az életben és a te munkádban, amivel munkálkods a Nap alatt.

Aki így beszél, nem könnyelmű ember. Ő beletekintett a világ mélységeibe, de mégsem jut arra a következtetésre, hogy akkor búcsút kell mondani a világnak, kolostorba kell vonulni, hanem elkezd szeretni az életet, mert maga Isten is szereti azt. Teszi ezt annak ellenére, hogy tudja, az élet nem tökéletes. De mégis élni akar,

„Mert fáradozik ugyan az ember, hogy kikutassa, de nem járhat végére.

(Préd 9,2)

Bibliaolvasó kalauz

SZEPTEMBER

1 Cs	1Móz 22	1Kor 12,1–11
2 P	1Móz 23	1Kor 12,12–31
3 Szo	1Móz 24,1–27	1Kor 13
4 V	1Móz 24,28–49	1Kor 14,1–25
5 H	1Móz 24,50–67	1Kor 14,26–40
6 K	1Móz 25	1Kor 15,1–11
7 Sze	1Móz 26	1Kor 15,12–34
8 Cs	1Móz 27,1–33	1Kor 15,35–58
9 P	1Móz 27,34–46	1Kor 16,1–12
10 Szo	1Móz 28	1Kor 16,13–24
11 V	1Móz 29	2Kor 1,1–11
12 H	1Móz 30,1–24	2Kor 1,12–22
13 K	1Móz 30,25–43	2Kor 1,23–2,4
14 Sze	1Móz 31,1–21	2Kor 2,5–17
15 Cs	1Móz 31,22–54	2Kor 3
16 P	1Móz 32	2Kor 4,1–6
17 Szo	1Móz 33	2Kor 4,7–18
18 V	1Móz 34	2Kor 5,1–10
19 H	1Móz 35	2Kor 5,11–21
20 K	1Móz 36	2Kor 6,1–10
21 Sze	1Móz 37	2Kor 6,11–18
22 Cs	1Móz 38	2Kor 7,1–7
23 P	1Móz 39	2Kor 7,8–16
24 Szo	1Móz 40	2Kor 8,1–15
25 V	1Móz 41,1–36	2Kor 8,16–24
26 H	1Móz 41,37–57	2Kor 9
27 K	1Móz 42	2Kor 10,1–11
28 Sze	1Móz 43	2Kor 10,12–18
29 Cs	1Móz 44	2Kor 11,1–15
30 P	1Móz 45	2Kor 11,16–33

élni azt az életet, amit Isten kezéből, az ő ajándékaként kapott. Bár nem nagy a szabadsága, rövid pórásra van fogva, mégis igent mond az életre, az ő életigénye hitéből fakad.

Ezek után jön egy második „nem” és egy második „igen”. Látja, hogy az embernek nincs hatalmában a cselekedete sem, hogy nem a gyorsaké a futás, nem az erőseké a viadal, nem a bölcséké a kenyér, nem a tudósoké a kedvesség. Ezt azt jelenti, ne ezektől a dolgoktól várjuk az üdvösségünket. És végül egy harmadik „igen” és „nem”. Ezt egy történettel mondja el. Látott egy várost, aminek nem volt sok katonája, ezt a várost adott pillanatban ostromló sereg vette körül. Ekkor egy szegény, de bölcs ember olyan tanácsot adott, amely által megszabadult a város. De ezt senki sem köszönte meg neki, méltánytalanul elfeledtek róla. A prédikátor mégsem mondja, hogy akkor ne tegyünk semmit, vonuljunk vissza, mint a csiga a kagylójába, s onnan megvetéssel szemléljük az eseményeket.

E fejezetben három igent és három nemet hallottunk. Mi is hajlamosak vagyunk mindenre nemet mondani. Lehet, most is a „nem” van bennünk. De merjük mégis mindig az igent ki mondani, mert Isten is igent mondott a világra, szeretete azt, s Krisztus által feltámadott értünk.

Agnus Rádió

24 órán át a világhálón
www.agnusradio.ro

88,3 MHz-en
03-08 és 12-15 óra között
Kolozsváron

Épül Kalotaszeg jövője

Óvodát adtak át és iskolát építenek Bánffyhunyadon

Többszörös ünnepet tartottak július 17-én Bánffyhunyadon: az elkészült új óvoda-bölcsőde átadásával kezdődött a hálaadás, letették az új magyar iskola alapkövét, ezt követően a hívek a felújított templomban gyűltek össze ünnepelni.

Több mint 70 év elteltével újra lesz önálló magyar iskola Bánffyhunyadon, a magyar állam támogatásával pedig három óvodai és két bölcsődei csoportot fogadhat be a Május 1. utcá-

ban elkészült intézmény. A szomszédos telken kap helyet az új magyar iskola is, amelynek az óvoda átadása után helyezték el az alapkövét. Az iskolát másfél év alatt tervezik megépíteni, a 4000 négyzetméteres területen a négyszintes épületben 13 osztályterem, két labor, díszterem, könyvtár, mellette pedig egy sportpálya is helyet kap, és tágas udvar várja majd a tanulókat. A munkálatokat idén szeptemberben kezdik el. Az építkezések egyik legnagyobb előnye, hogy ezentúl egy helyen tanulhatnak a város különböző intézményeibe szétosztódott magyar diákok.

Az eseményen Vincze Minya István kalotaszegi esperes köszöntése után Búzás Fekete Mária alpolgármester felidézte, hogy 71 éve

szűnt meg az utolsó magyar iskola a városban. „A társadalomnak három pillére van: az egyház, az oktatás és a kultúra. Ma mindhárom pillért megalapozzuk, amely biztosíthatja Kalotaszeg jövőjét” – mondta el az alpolgármester, utalva az intézményátadás mellett a templomfelújításra és a Kalotaszegi Magyar Napok megnyitójára.

Hol vagyok otthon? Otthon vagyok-e a világban, amit Isten adott? Ha erre nem tudunk nyugodt és határozott választ adni, identitásunk meghatározó eleme csorbul – hangsúlyozta köszöntőjében Kató Béla püspök, aki szerint a családhoz és nemzethez való tartozás, ragaszkodás Isten ajándéka, a bánffyhunyadi óvoda és iskola létesítésével pedig az építetők segíteni szeretnének, hogy a helyi közösség ezt megtarthassa. Az Istentől kapott körülmények mellett a saját részt is meg kell teremteni, hiszen az identitás megtartásához külső feltételek is kellenek – tette hozzá Kató Béla, majd rámutatott: „A Krisztus testeként kapott egyéni ajándékokat csak a közösségben lehet gyarapítani, gyakorolni és megtartani.

7.

A kenyérsütés misztériuma

1. A gyerekeMBER ujjongott a lehangosabban, hiszen tudta, eseménydús nap vár rá is, a kenyérteremtés érdekesebbnél érdekesebb fázisaival, amiben itt-ott ő is szerepet kaphat, neki is jut egy kis jólesően fontoskodó munkálkodás a vén kemence közelében, meg persze a frissen sült cipő, amit elégedetten majszolhat a nap végén.

A szülői háznál azonban a modernizálódó életet a kemence nem élte túl. Az apai nagyapa keze munkája volt. Már nem az új házban, hanem csak hátul, a színen kapott helyet. Egy ideig még használták az ifjú szülők, de végül győzött a kenyérvásárlás. Gyerekként még sokat bámultuk a szín számos érdekességet rejtő világában a munkanélkülivé vált alkotmányt, ami így, dolgavégezetlenül, a kenyérsütés csodája nélkül megfakult, elveszítette értékét, misztikus titokzatosságát. Később, amikor a helye felszabadult, még több szerszám, tűzfá-

és fűrészpör jutott a színbe. De azokat az utánózatatlan és varázslatos kenyereket már nem kóstolhattuk. A több órás várakozás, sorban állás, nyomakodás után kiharcolt veknik és fekete kenyerek már semmilyen varázst és titkot nem hordoztak. Valami véget ért.

De a varázs, a kenyérsütés misztériuma ezzel még nem illant el teljesen az életünkben. A nagyszülők a maguk kis falujában, amíg csak bírták, kemence nélkül is folytatták az évezredes, élettápláló hagyományt. Mert ha nekik nem is volt, de volt a szomszédasszonynak, aki özvegyként talán még örült is, ha időnként mozgás támadt az udvarán. Még előző nap elkezdődött a munka. Előkerült a dagasztóteknő, megpihent benne a kenyértészta, ami másnap gyékényből, szalmából fonott szakajtóba vagy lábásba került.

Ebben ugyan nem segíthettünk, de büszkén, a nagyfiúkat utánzó fontoskodással hordoztuk

a szőlővenyigét a kemence mellé, a fűtést végző Tata keze alá, és megbabonázva bámultuk, ahogy a tűz felemészti a vékonyka gallyakat, a kéményből pedig felcsap a szikra és a füst. Később előkerült a szénvonó, egy hosszú nyélre erősített deszkalap, amivel gondosan kihúzták a kemencében összegyűlt a paraszt a szája előtti mélyedésbe. Izgalmunk a tetőfokára hágott, amikor a deszkából készült sütőlapáttal a kemence gyomrába vetették a kenyereket. Itt véget is ért a látványosság. A kemencét egy nagy vasajtóval lezárták, és hazatereltek, amíg sült a kenyér.

Két órát sült. Ismét előkerült a tekintélyt parancsoló sütőlapát, és egyik csoda a másik után bukkant fel, szépen barnára sütve. A frissen sült kenyérillat bódulatában alig vártuk, hogy kezünkbe vegyük a nekünk járó kiscipőt. A munkánk jutalmát. Mama gondosan leseperte a kenyerek alját, majd megmosdatta őket, hogy szép fényesek legyenek. A verőfával pedig leverte a külső, égett kérget.

A kenyerek sütőabroszban hültek, mi pedig sok napon át fogyasztottuk az utánózatatlan ízű és állagú taligakerék-kenyereket. Mindenhez etette magát. Leveshez, csirkecombhoz, zsírhoz, szalonnához, lekvárhoz egyaránt kitérő volt, csakúgy, mint a frissen fejt, még habzó és szinte meleg tejéntejhez. Mikor megszikkadt, pirítósként is kipróbáltuk az öreg spóron forgatva. Fokhagymát dörzsöltünk el a tetején, majd egy Mama fabrikálta tollseprűvel olajat kentünk rá. Mama-ízű teával, fejedelmi éték volt!

Ez a kenyér volt a kezdet és a vég. Életünk kiegyensúlyozója, annak biztonsága és nyugalma. Az alap, amivel indult és végződött a munkás kezek napja. És amikor ők, a csodák látói jobblétre szenderültek, itt maradtunk nélkülük és igazi kenyér nélkül. Talán harminc év is eltelt, míg újra ehettem kemencében sült kenyeret. És ahogy Marcel Proustot a madeleine sütemény, úgy engem ez a kenyér röpített vissza a múltba. Pár pillanatra ismét ott álltam kisfiúként mama és tata mellett bámulva, ahogy a kemencéből felszáll a szikra és a füst, és tudtam, hogy csoda részese vagyok.

Fotó: Kiss Gábor

Kálvin-hét: kapocs a nemzedékek között

Beszélgetés Balogh Zoltán kézdi-orbai esperessel, a Kálvin-hét főszervezőjével

1. | – Hogyan befolyásolta a járvány a rendezvényt?

– Idén két év kényszerszünet után rendeztük meg ismét. Kissé félve kezdtünk neki a szervezésnek, mert nem tudtuk, mekkora lelkesedés maradt a hívekben. Ám kellemes meglepetés ért. A gyereknapra például több mint 220 fiatal gyűlt össze, és a többi rendezvény iránt is érdeklődés mutatkozott. A gyülekezeti napon is azt láttuk, hogy bár a járvány miatt egyesek hiányoztak a régiók közül, sokan mégis nagy lelkesedéssel jöttek az egész napos szabadtéri rendezvényre.

– Miként áll össze a hét?

– Ahány rendezvény, annyi helyszín és nap. Hétfőn szoktunk kezdeni, akkor a gyerekeké a nap. Az egyházmegye egyik gyülekezete vállalja a szervezést. A következő nap egy másik helyszínen a fiatalok gyűlnek össze, ugyancsak más helyszínen találkoznak a nőszövetségi és presbiteri tagok, valamint a konfirmandusok. A szombati nap alkalmával már infrastruktúrára is szükség van, például egy nagyobb területre, ahol 33 gyülekezet fel tudja állítani a maga sátrát. A toborzást követően a napot ünnepi istentisztelettel és úrvacsoraszóval nyitjuk, ezt követően késő délutánig együtt vannak az egyházmegye gyülekezeteinek tagjai, és főzőversenyen is részt vesznek. Ezzel párhuzamosan pedig ifjúsági programokra, gyerekfoglalkozásra, kórustalálkozóra kerül sor, próbáljuk tartalommal megöltetni az együttlétet.

– Mi történik a gyereknap alkalmával?

– Rendszerint egy egész csapat dolgozik a program elkészítésénél, amelynek során a katekétikai előadónk felügyelete mellett vallásánárokat kérünk fel, a munkába bevonjuk a helybeli pedagógusokat is. Idén Kézdimartonfalva adott otthont a gyereknapnak. Az igeolvasást követően közös éneklésre, majd játékokra kerül sor. Ezt követően kiscsoportokban folytatódik számukra a nap, különböző helyszínekre látogatnak el. Egy bibliai történet mentén végigjárják az adott téma mondanivalóját. Ebben az évben a kulcsmondat a következő volt: Ő a mi békességünk. Kilenc csoportban foglalkoztak a felnőttek a kicsikkel, akik délben szeretetvendégségen vettek részt.

– És a nagyobbak?

A szörcei gyülekezeti nap alkalmával nem maradhatott el a hagyományos bográcsőzés sem

– A konfirmandusoknak és a fiataloknak is hasonló a programjuk, ám számukra egy-egy előadást is tartunk különböző aktuális témákkal, sokszor közreműködnek az ifjúsági zenekarok is, színesebbé téve az együttlétet. A nőszövetségi és presbiteri tagok pedig a közös istentisztelet után előadást hallgatnak meg, amelyet együtt beszélnek meg, s közben természetesen az ügyes-bajos problémákról is szó esik, eszmecsere kerül sor, megismerkednek a vendéglátó település jellegzeteségeivel (múzeum, egy régi malom stb.). S mivel mindig változik a szervező közösség, az egyházmegye gyülekezetei megismerik egymást.

– A keresztyénység megélése mellett hangsúlyt fektetnek a népi hagyományokra is?

– Ebben az évben a nőszövetségi tagok Ikafalván találkoztak. Sajátos színfoltja volt a konferenciának, hogy egy – egymás műveiből kölcsönösen ihletődő – képzőművész és író-költő mutatkozott be a résztvevőknek.

– Miért jó, miért szükséges és sikeres a Kálvin-hét?

– A Kálvin-hetet belmissziói rendezvénysorozatnak nevezzük. Úgy próbáljuk megszólítani a különböző nemzedékeket, hogy valamilyen belső motiváció szülessen meg bennük. Azt látom,

hogy a régi Kávin-heteken résztvevő gyerekek ma már az ifjúsági rendezvényeken vesznek részt, az egykori fiatalok pedig nőszövetségi tagként vagy presbiterként jönnek vissza. Egy kapcsot jelent a különböző nemzedékek között, a jelenlevők próbálják ugyanazt az értékrendet továbbvinni, továbbadni. Mert amennyiben a tehetetlenségi erőre támaszkodva azt gondoljuk, hogy minden meg a maga rendjén, akkor előbb-utóbb templomaink kiürülnek. Istennek hála, olyan rátermett és fiatal lelkipásztorságot alakult ki az egyházmegyében, amely e veszélyt felismerte, és szívesen kapcsolódott be a mindenkor szervezésbe. A Kálvin-hét sikerességéhez hozzájárul az is, hogy a gyülekezeti tagok ráébredtek: érdemes és jó egymással találkozni. Ilyenkor kapcsolatok jönnek létre, barátságok születnek.

– Hol tartották a gyülekezeti napot?

– Idén Szörce adott otthont a rendezvénynek. A gyülekezet temploma nagy, az udvaron sátrakat állítottunk fel, így tartottuk az istentiszteletet és a közös úrvacsorát, igehirdetést követően a részt vevő közösségek kórusai léptek fel. Nem maradt el a délutáni bográcsőzés sem. Nagy örömmel gondoltunk arra, hogy az Úristen megadta azt a lehetőséget, hogy folytassuk a Kálvin-hét hagyományát, ezért már lehet tervek szólni az elkövetkező esztendőkre.

Ebben az esztendőben a Kálvin-hét kulcsmondata a következőképpen hangzott: Ő a mi békességünk.

– Hogyan áll össze a költségvetés?

– A szervezőbizottság az adminisztratív és lelki részével foglalkozik a rendezvénynek, ám mindig vannak áldozatkész gyülekezeti tagok, akik helyben is segítenek egy-egy nap során, biztosítják a helyszínt és az edelt, a nőszövetségi tagok sütnek-főznek. Ugyanakkor ne feledkezzünk meg a támogatókról, valamint a pályázati pénzekről sem. Kovászna Megye Tanácsa rendszeresen segít, mint ahogy a helyi önkormányzatok is, ahol megfordulunk, s számos lelkes gyülekezeti tag, aki adománnyal támogat. Kovászna önkormányzata pedig mindig támogatja a szabadtéri színpadot és a sátrakat is. A hangosítást például más önkormányzatok vállalják fel, hasonlóan a kültéri illemhelyeket és más hasonló jellegű infrastrukturális kellekeket is.

– Mi lesz jövőre?

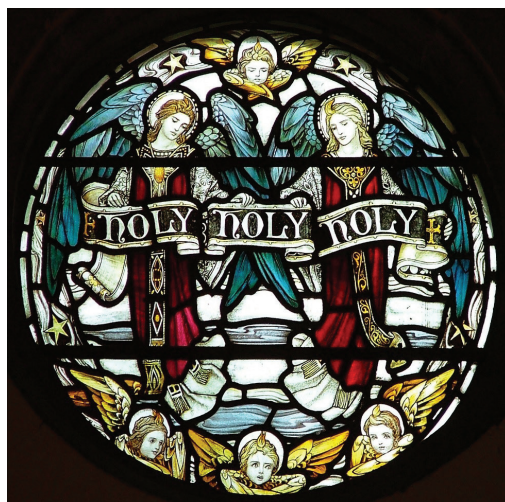
– Ahogy befejezzük a Kálvin-hetet, máris kezdjük szervezni a következő esztendeit. Nemsokára összeülünk a kollégákkal, hogy kiértékeljük az idei hetet, lássuk, mit kell javítani a jövőben, milyen tapasztalatokat gyűjtöttünk. Ezek után pedig már a 2023-as Kálvin-hét megszervezésére összpontosítunk.

Az Úrnak énekelni jó

A Sanctus

A Sanctus, „Szent vagy” ószövetségi gyökerű ének, amely a legősibb emberi megnyilvánulások egyike. A vallástörténeti kutatások arról tanúskodnak, hogy az emberiség különböző indítékkal szólt és énekelt (tisztelet, félelem, kérés, könyörgés, imádat) a felette uralkodó istenség szentségéről. Ez elsősorban azt a hatalmas különbségérzetet hivatott kifejezni, amit az ember érzett: Isten hatalmas, az ember apró, az Úr tökéletes, az ember nem az, Isten tiszta, az ember bűnös.

Az Ószövetségben 511-szer szerepel a szent kifejezés, amelyet gyakran tárgyakra, eszközökre, helyekre, Isten szolgálóira alkalmaztak. Isten szentségéről a leghangsúlyosabban az Ézs 6:3-ban olvashatunk, amely a Sanctus ének ihletője is egyben: „Uzzijjá király halála évében láttam az Urat, amint egy trónon ült. Magasztos volt és felséges; palástja betöltötte a templomot. Szeráfok álltak mellette, hat-hat szárnya volt mindegyiknek: kettővel az arcát takarta el, kettővel a lábát takarta el, kettővel pedig repült. Ezt harsogták egymásnak felváltva: Szent, szent, szent a Seregek Ura, dicsősége betölti az egész földet! A hangos kiáltástól megremegtek a küszöbök eresztékei, és a templom megtelt füsttel.” (Ézs 6,1–4) Az Ószövetségben még számtalan helyen olvashatunk Isten szentségéről, a szent Istennek járó tiszteletéről, a szent imádsárról (3Móz 10,3; 3Móz 20,26; Józs 24,19; 1Sám 6,20; 1Krán 16,8; Zsolt 22,3–7; Zsolt 99,1–3; Zsolt 99,9 stb.). Az Újszövetség Isten szentségét még jobban elmélyíti az emberi lélekben. Az Újszövetségben a szent szó legtöbbször Isten egykori és választott új népére vonatkozik. Az

Istenhez tartozást, a szenthez tartozást fejezi ki, ugyanakkor a Szentháromság egy Isten jelzője marad, aki szent (Lk 1,46–50; Jn 17,11; ApCsel 4,27–28; ApCsel 4,29–30; 1Pt 1,14–16; Jel 3,7; Jel 4,8; Jel 6,10; Jel 15,3–4).

Az egyház a Sanctus, „Szent vagy” éneklésével bekapcsolódik a mennyei örök istentiszteletbe, Isten imádatába. A Szent vagy, szent vagy, szent vagy hármassága a keresztyén istentisztelet során a Szentháromság Isten dicséretét jelzi. A Sanctus először zsinagógai imádságként szerepelt, a keresztyén liturgiában az első század végén jelenik meg. A keleti és nyugati liturgiákba állandó istentiszteleti részként került be. Luthernél a Sanctus többféle megjelenési formájával találkozunk. A Szent vagy a református istentiszteletben az énekek, imádságok rendjén jelenik meg a Szentháromság Isten dicsőítéseként.

Énekeskönyvünk 456-os (reggeli) éneke gyönyörűen megénekli Isten szentségét:

1. Szent vagy, szent vagy, szent vagy,
Mindenható Isten,
Énekünk jó reggel száll hozzád szívesen.
Szent vagy, szent vagy, szent vagy,
Végtelen kegyelem,
Három személyben áldott egy Isten!

2. Szent vagy, szent vagy, szent vagy,
Kit a szentek áldnak,
Koronájukat leteszik te előtted;
Angyali seregek
Térdelve imádnak,
Ki voltál, vagy s nem érsz soha véget.

3. Szent vagy, szent vagy, szent vagy,
Földi köd bár elfed,
És bűnös szem nem látja dicsőségedet,
Csak te vagy szent, Isten, és senki kívüléd:
Teljes hatalmú szentség, szeretet!

4. Szent vagy, szent vagy, szent vagy,
Nagy és erős Isten;
Minden műved dicsér az ég-, föld- s tengeren!
Szent vagy, szent vagy, szent vagy,
Áldott, véghetetlen:
Három személyben egy áldott Isten!

Az ének szerzője Reginald Heber (1783–1826) anglikán lelkipásztor, aki Angliában és Indiában szolgált. Célul tűzte ki, hogy az egyházi év minden vasárnapjára egyházi énekeket ír. A fenti éneket még káplánkorában írta Szentháromság vasárnapjára. A négyszakaszos ének szövege először 1826-ban jelent meg nyomtatott formában. Az ének a Jel 4,1–11 és az Ézs 6,3 versei alapján íródott, amelyben arról értesülünk, ahogy az angyalok a mindenható Istent imádják, akit „szent, szent, szent” Istennek neveznek. Az ének dallamát John Bacchus Dykes (1823–1876) szerezte.

| SZIGETI ÁRPÁD |

Az a hír járja...

Ízelítő a Teológia Praxis sorozatából

A ki megtapasztalta már azt, hogy „nemcsak kenyérrel él az ember...”, az időről időre újra szomjasan, éhesen szalad vissza az egész lényünket felpeszdtítő forráshoz, az igéhez.

Összeolvassuk a betűket, megelevenednek a szavak, a mondatok, felsejlik valami a régmúltból. Várjuk, hogy érintsen, simogasson. Megragadjuk a Könyvek Könyvét, azt remélve, hogy utat enged a Megragadhatatlanhoz. Tudjuk, mi őt nem birtokolhatjuk, de minden sejtünk arra vágyik, hogy minket megragadjon, tartson, öleljen.

Régi a történet, de valahogy mindig újszerűen hat. Ha már nem először vágunk bele a felfedezés kalandos útjába, akkor mint a hegymászó, mi magunk is újabb irányból próbáljuk „megtámadni a csúcsot”. Egy év alatt olvassuk végig a teljes Bibliát. Aztán naponta csak egy-egy igét akarunk, de azt többször felidézve próbáljuk lényünk részévé forrasztani. Aztán többet akarunk

érteni a háttérből. Kalauzt választunk. Kommentárhoz nyúlunk. Vagy időről időre csak kinyitjuk, várva, hogy pont oda nyílik ki, ahol...

Az *Az a hír járja...* című sorozat olyan felfedezőútra hív, amely nem hagy érintetlenül. Szá-

momra azt az élményt nyújtja, mintha felülnék a varázsszőnyegre, és odarepülnék a történet színhelyére. A történetek a szemem előtt zajlanak. Már-már Éva, Káin, Noé vagy Hágár leszek. Az aha-élménytől a „tényleg?”, „biztos?”, „na, erre még sose gondoltam!”-ig s még azon túl is fogalmazódnak meg bennem gondolatok, kérdések, válaszok.

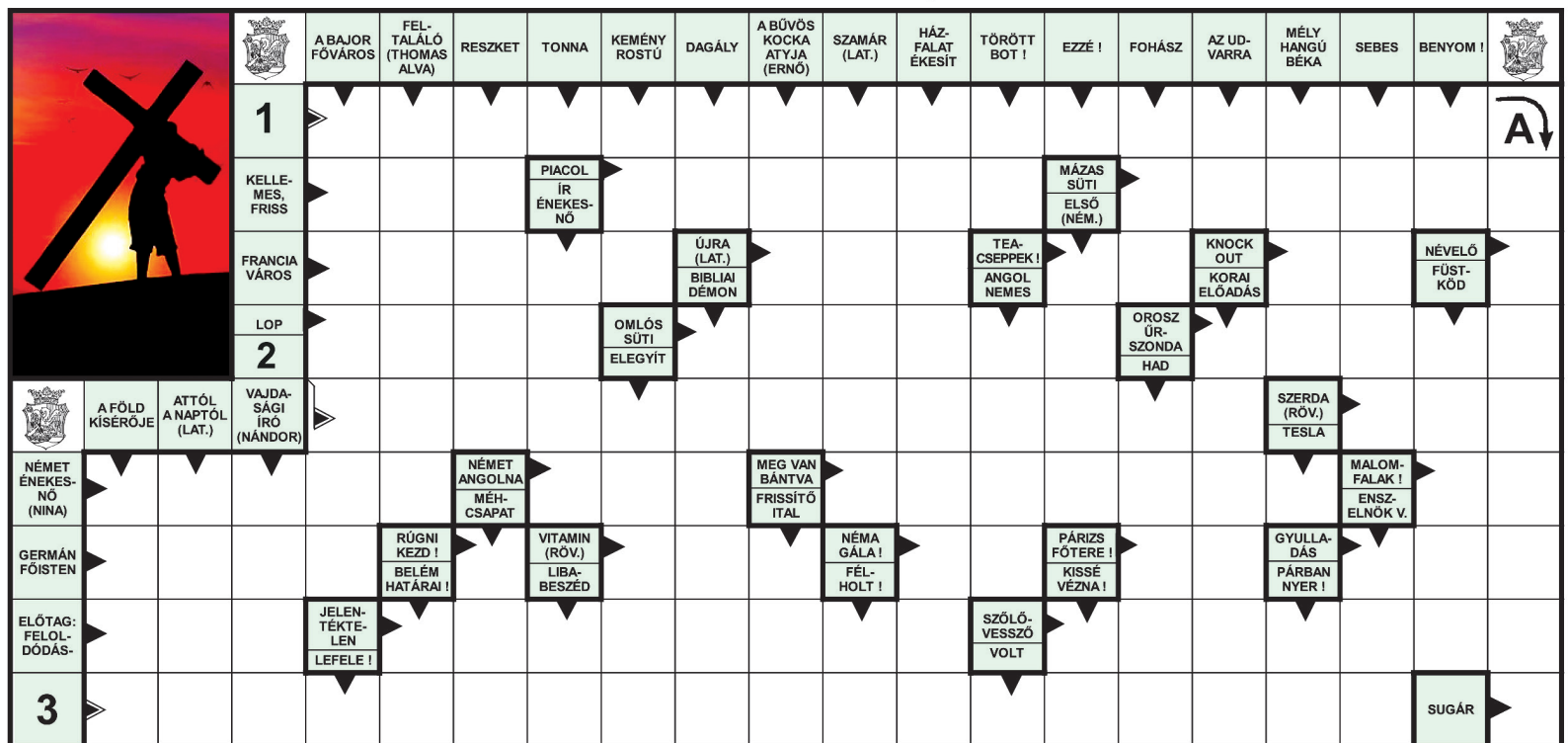
Meleg szívvel ajánlom mindenkinek, aki be akar kapcsolódni, nem akar érintetlen maradni. Jelen pillanatban a Tóra (a kezdetektől Mózes haláláig), illetve a Máté, Márk evangéliumának történetei olvashatók magyar nyelven.

Megvásárolható a következő honlapon: <https://ideakonyvter.ro/>, illetve megrendelhető a kvcsbell@gmail.com e-mail címen. Az EXIT Kiadó könyvei megtekinthetők itt: <https://www.exitkiado.ro>.

| KOVÁCS BELLA |

Kereszt(yén)rejtvény

A fősorokban a Prédikátor könyvéből idézünk.

Készítette CSATLÓS JÁNOS

Gasztrosarok

Avokádósalátás grilltortilla

A nyár a grillételek évszaka is, ilyenkor könnyebben összeül a család és a barátok egy jó kis kerti partihoz. Ez az ízletes grilltortilla amellet, hogy mutatós és könnyen összedobható, még egészséges és laktató is.

Hozzávalók 4 személyhez:

- 4 tortillalap (ha nem találunk készen, az interneten sok recept van)
- egy közepes db csirkemell vagy 2 nagyobb csirkefelsőcomb-filé
- 1 nagy db kaliforniai paprika
- 1 nagy db avokádó
- 2 közepes paradicsom
- 3-4 cikk fokhagyma
- 1 közepes fej lilahagyma
- fél lime leve
- 1 kis doboz főtt csemegekukorica (kb. egy nagyobb marékkal)
- 2 dl tejföl
- olívaolaj
- só, bors ízlés szerint
- ketchup
- csirke fűszerkeverék

Elkészítés:

A csirkét összeforgatjuk a fűszerekkel és olívaolajjal, majd megsütjük grillen vagy a lerben (legalább 20 percet fólia alatt). A paprikát szintén grillizzük (külön) vagy lerben megsütjük. Amint kész lett a csirke és a paprika, felszele-

teljük, apróbb darabokra vágjuk. Ne felejtjük a paprikáról lehúzni a héját, ami akkor jön le könnyen, ha egy-egy helyen fekete színt kapott.

Az avokádósalátához a paradicsomot és lila hagymát apróra vágjuk, hozzáadjuk a zúzott fokhagymát, és az egészet összeforgatjuk az olívaolajjal, sóval, borssal, lime-lével. Tehetünk még hozzá kevés petrezselyemzöldet is.

Ezután már csak össze kell rakni: a tortillára pakolunk a csirkéből, az avokádósalátából, főtt kukoricából és a paprikából, majd tejfölt és ketchupot is teszünk ízlés szerint.

Humor

Parókiaépítés

A z egyik Kolozsvár környéki gyülekezet elhatározta, hogy új parókiát épít, mert a régi már rossz állapotban volt. Mivel a falu távol feküdt a várostól, a gyülekezet vezetői azt hitték, hogy „csak úgy” nekifoghatnak építeni. Ráadásul a gyülekezet nagy része kőműves, és ez elég is ahhoz, hogy felépítsék. Igen ám, de a hatóságok leállították a munkát, és a lelkésznek be kellett jönnie a püspökségre, hogy számot adjon, mit akar építeni, és rendezze a jogi dolgokat. Daróczi Miklós mérnökkel tárgyalt a lelkész.

- Van valamilyen elképzelésük, hogy milyen parókiát akarnak építeni, tiszteletes úr?
- Nincs semmi, mérnök úr.
- Van valami tervrajz?
- Az sincs, mérnök úr!
- Ezek szerint akkor engedély sincs!
- Az sincs!
- Akkor milyen tervekkel fogtak neki építkezni?

– Hát az igazság az, hogy van a szomszédunkban ahhoz hasonló ház, amelyet építeni szeretnénk, és én mondtam a kőműveseknek, hogy amikor rakják a falakat, nézzenek arrafelé, hogy a mienk is körülbelül olyan legyen.

(Megjelent az Eklézsia humora Facebook-csoportban, közzétette Vetési László)

Épül Kalotaszeg jövője

Óvodát adtak át és iskolát építenek Bánffyhunyadi

3. | Közösségi összefogás nélkül képtelenek vagyunk megmaradni annak, akiknek Isten teremtett bennünket.”

Soltész Miklós magyarországi államtitkár szerint nemzeti összetartozásunk az elmúlt 12 évben minden téren megmutatta erejét. Az elmúlt évtizedben az összefogás eredményeként aranykort éltünk meg, hiszen az oktatás területén, az óvoda-bölcsőde programban Kárpát-medence-szerte ezer intézmény épült vagy újult meg: Erdélyben 103 épült, 380 felújítása történt meg. Kalotaszegen 11 településen történtek fejlesztések, a bánffyhunyadi óvodára pedig 220 millió forintos támogatást nyújtott a magyar kormány. Az államtitkár kölcsönös bizalmat kívánt a szülők, tanítók és egyház között, hogy együtt nevelhessék fel a keresztyén hit őrzőit és továbbadóit.

Kelemen Hunor romániai miniszterelnök-helyettes sarokkőnek nevezte az anyanyelvi oktatást, amelyre szükség van kultúránk megőrzéséhez, egy erős közösség építéséhez. Egy város erejét sem a falak adják, hanem az ott élő erős közösség – hangsúlyozta az RMDSZ elnöke, majd hozzátette: „mi már rég eldöntöttük, hogy erős, sikeres magyar közösségként akarunk megmaradni szülőföldünkön” – ehhez járul majd hozzá Kalotaszeg az új óvoda és az épülő iskola.

Az új bánffyhunyadi intézmény ősztől három óvodai és két bölcsődei csoportot fogadhat be

Az óvoda átadása és a helyi gyerekek műsora után a szomszédos telken Kató Béla püspök, Soltész Miklós államtitkár, Kelemen Hunor mi-

niszterelnök-helyettes és Jakab Mihály bánffy-hunyadi lelkipásztor elhelyezte az új iskola alapkövét.

A világnak szegletkőre van szüksége

Hálaadás Magyarfenesen

1. | **A**z alkalmon Kató Béla püspök hirdette az ígét a Zsolt 118,22–23 versek alapján: „Az a kő, amelyet az építők megvetettek, az lett a sarokkő. Az Úrtól lett ez, csodálatos a mi szemünkben.” Az igehirdetés során a szegletkő jelentőségét és szimbolikáját emelte ki a püspök. Felhívta a figyelmet arra, hogy szüres világunknak szegletkőre lenne szüksége, hiszen

népek, közösségek, családok szétbomlása jelzi, hogy baj van a sarokkővel. Kató Béla elmondta, csak Jézus tudja összetartani ezt a széthulló világot: „Ha beépítettük életünkbe az Istentől kapott szegletkővet, Jézust, megtapasztaljuk, hogy ő megtart bennünket.”

Dr. Bibza Gábor esperes köszöntése után Lengyel István lelkipásztor ismertette az elmúlt

évtizedek munkálatait. Az óvoda épülete 1952-ig az egyházközségé volt, amit csak használatra adtak át az államnak, így visszaperelhették. A falubeliek adományaiból a perköltség összege gyűlt össze. A restitúciós folyamatban segített a helyi önkormányzat is. Kicserélték a padokat és a templom padlóját. 2005–2008 között elkészült a gyülekezeti ház. 2008-ban lakhatatlanná vált az 1883-beli parókia, a következő években ezt újították fel. 2013-ban vették újra használatba a 130 éves parókiát. Eközben az óvoda épületét, a temető és a parókia kerítését is rendbe tették. 2014-ben kicserélték a torony faanyagát és kupoláját. 2015-ben villanyhálózatot cseréltek, újrafedték a templomhajót, a következő évben a templombelsőt javították. 2017-ben a külső falakat javították, új ablakok kerültek a toronyra, 2018–19-ben teljesen megújult az orgona, ezután automatizálták a harangokat, és kiépítették a templomhoz vezető utat. 2020-ban a templom két portikusát és a parókia bejáratát burkolták kővel. Az asszonyok kültéri padokat adományoztak, kalotaszegi kézimunkákat készítettek, majd 2022-re az óvoda, a gyülekezeti otthon és a templomkapu is felfrissült. Mindezek mellett még számos munkát végeztek, „de abban biztosak lehetünk, hogy nem lehetett volna ennyit építkezni, ha az Úr nem építette volna a házat” – mondta el Lengyel István, aki háláját fejezte ki az elmúlt 22 évért, a szerető és segítő szívéért.

A magyarfenesi templomban tartott ünnepségen a gyülekezet kórusa szolgált Fábián Apolka vezényletével

Krisztusért új teremtmény lenni

Fotó: Kiss Gábor

Kívül-belül megújulva várja a híveket a kisgalambfalvi templom, amelynek felújítása során rég elfedett értékek, színek is előkerültek. A gyülekezet hálaadó istentisztelet keretében ünnepelte meg hajléka megújulását. Kató Béla püspök a hálaadó istentiszteleten a gyülekezet történetét felelevenítve csodának nevezte, hogy a templom ismét megújulhatott, miután azt több tűzvész is elpusztította. Jósias király életén keresztül rámutatott: a templom felújításán túl elsősorban Isten szavára kell odafigyelnünk, ezért sem jár le a munka az épület helyrehozatalával. Annak, hogy gyermekeinket hogyan, mire neveljük, ma is következményei vannak. Rajtunk múlik, lesz-e, aki a templomnak, az épületeinknek gondját viselje, alkalmanként megtöltse. Kató Béla hangsúlyozta: a megújulás, bár látványos, sosem lehet cél, csak egy első állomás, amely a gyülekezet megújulásához vezet.

Rátoni Botond kisgalambfalvi lelkipásztor beszédében Istennek adott hálát, hogy a próbák közepette a nép mindig megtalálta az erőt az újra-

kezdéshez, újra megbizonyosodott arról, hogy Isten szövetsége továbbra is fennáll. A lelkipásztor köszönetet mondott a támogatóknak, a kivitelezőknek és a híveknek is, akik adakoztak és közmunkáztak is, hogy a templom megújulhasson. A munkálatok során újrafedték a templomot, kicserélődött a padlózat, megújult a fűtésrendszer, valamint a toronygömb is, amelyben üzenetet is hagytak az utókornak. A felújítás során előkerült a templomi bútortól több mint 200 éves festése, valamint új kazettás mennyezetet is kapott a hajlék. Rátoni Botond hangsúlyozta, a munka ezzel nem fejeződött be, álmaik és terveik vannak, vágyuk, hogy Pál apostollal együtt vallhassák: Krisztusban és Krisztusért új teremtmény vagyunk.

Ősz Sándor egyházmegyei főgondnok örömet fejezte ki, hogy bár nem nagy a gyülekezet, nagy létszámban vesznek részt az egyházközség életében, a közmunkákon, Isten ígéből erőt merítve élnek meg hétköznapijaikat is. A hálaadó istentisztelet után az udvaron leleplezték az összetartozás emlékművét, valamint a két magyarországi testvértelepülést (Gyöngyöstarján és Mikepércs) polgármestere elültette a felelősségvállalás rózsáit.

Hármas ünnep Esztényben

Hármas ünnepet ült július 4-én az esztényi egyházközség. A nap folyamán három templomban tartottak hálaadó istentiszteletet, megköszönve Istennek és a támogatóknak, hogy mindhárom templomban – Felsőtőkön, Alsótőkön és Magyarszarvaskenden – sikerült elvégezni a felújítási munkálatokat.

Kató Béla püspök igehirdetéseiben hangsúlyozta, bármilyen kicsi legyen egy gyülekezet, sosem szabad elfelejteni, hogy egy nagy közösségnek a része, amely lehet egyházmegye, egyházkerület vagy az egyetemes magyar reformátusság. A püspök szerint hiába újítunk fel épületeket, ha nincs gyülekezet, aki használja azt. Ameddig pedig létezik közösség, addig mindent meg kell tenni, hogy az épületek, templomok ki tudják szolgálni a közösséget. Bár megmaradásunk Istentől függ, ha nincs, aki észrevegye, hogy az első cserép leesett a tetőről, templomaink romlásnak indulnak és elpusztulnak.

A jelenleg lelkipásztor nélkül maradt gyülekezet ünnepét Faragó István dásaknai lelkipásztor szervezte meg, aki mindhárom helyszínen emlékeztetett: Isten ott is életet tud teremteni, ahol emberi számítás szerint már alig látunk lehetőséget a közösség megújulására. Erről tettek bizonyosságot azok a fiatalok is, akik az istentiszteleteken vallották meg, hogy csak helytállással lehet jövőt tervezni.

Az esztényi gyülekezet három temploma közül a felsőtökinek a tetőszerkezete újult meg. A 14. századi alsótöki templom komolyabb beavatkozást igényelt, ezekről Fodor Őrs, a gyülekezet előző lelkipásztora számolt be. Elmondta, 2017-ben kezdték el a templom felújítását tervezni, amelyben nem csak a magyar kormány sietett segítségükre, hanem több vállalkozó is kisegítette a kicsiny gyülekezetet. A felújítás során került elő az alsótöki templomban néhány freskórészlet is. Az 1519-ből származó falképeken Mária megkoronázása, valamint Szent Domokos alakja látható. A gyülekezet harmadik temploma, a magyarszarvaskendi is teljes mértékben megújult, új tetőszerkezetet kapott, így itt is biztonságos körülmények között lehet istentiszteletet tartani.

| KISS GÁBOR |

Hirdetés

Úrvacsorai kiskehely
rozsdamentes anyagból,
generációkon átívelő
használatra

www.szekelymuvek.hu
E-mail: szekely94bt@gmail.com
Tel.: +36 30299 5129

Toronyjavítás
-festés
-bádогоzás

LUKÁCS ALPIN'S

0744 612 079

**Kalotaszegi
Orgonaépítő
Manufaktúra**

vállal

orgona- és harmóniumjavítást, hangolást,
éptést és átépítést, illetve
keres kidobásra ítélt, javíthatatlan hangszereket,
továbbá gyümölcsfa- és bukszustörzset.

Kovács Tibor
tel: 0742-503.803, tajpankov@yahoo.com
https://www.facebook.com/Orgonarestaurálás

ÜZENET

ISSN 1223-8848

Az Erdélyi Református Egyházkerület gyülekezeti lapja

A szerkesztőség címe: 400158 Kolozsvár, Eötvös utca (str. Constanța) 1-3. sz.

Telefon: 0731-019404 • Drótposta: uzenet@reformatus.ro

https://reformatus.ro/mediatar/kiadvanyok/uzenet • Főszerkesztő: Somogyi Botond

Kéziratot nem őrzünk meg és nem küldünk vissza. • A lapban megjelent cikkek nem feltétlenül a szerkesztőség véleményét tükrözik.

Tipográfia: IDEA PLUS

Készült az Erdélyi Református Egyházkerület Misztótfalusi Kis Miklós

Sajtóközpontjának nyomdájában • Felelős vezető: Dávid Zoltán

